

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Fragt og Krigsforsikring under 19 Kr. cif dansk Havn. Naar man saa alligevel gaar med til at fastsætte Prisen for Foderkorn til 17 Kr., vil enhver erkende, at der er bragt et Offer; man har, som det er naturligt efter Maksimalprisens Princip, ansat denne Pris, fordi det er den Pris, man skønner er forsvarlig over for de paagældende, og ikke en Pris, der ansættes efter de Verdensmarkedspriser, som presses op enkelte Steder paa Grund af Krigen. Det er for mig det afgørende i dette Forhold, og jeg har offentlig — og vil gerne her igen gøre det — udtalt min fulde Anerkendelse af Landbruget for, at det har gennemført dette Princip over for sig selv, idet jeg haaber, det vil danne Præcedens ogsaa paa andre Omraader, hvor man skal gaa til Fastsættelse af Maksimalpriser. Hvis Maksimalpriser kun betyder, at man skal følge med de Priser, der kan udvikle sig i Verden i Løbet af kortere eller længere Tid som Følge af de nuværende Forhold, saa er vi ude i noget, som Danmarks Økonomi sikkert ikke kan bære.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at han ingen Tro havde paa Maksimalpriserne for Brød og Mel. Ja, jeg kan naturligvis ikke bibringe en Tvivler Tro; det kunde aldrig falde mig ind at prøve paa det. Men jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at hvis det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, vil der meget hurtigt, forhaabentlig allerede i Aften, blive udsendt Bekendtgørelse angaaende Maksimalpriser baade paa Rugmel, Sigtemel og Hvedemel og paa Rugbrød, Sigtebrød, Halvsigtebrød og Franskbrød. Den vil blive udsendt, naar Muligheden er til Stede, nemlig Dækning af det Beløb, der skal medgaa til at holde Priserne paa Rugbrød nede paa de 93 Øre i København og de 92 Øre i Provinsen.

Det ærede Medlem sagde saa, at Staten bestemmer, at Priserne skal stige. Det er helt forkert, helt ved Siden af. Jeg har allerede dokumenteret, at det, man fra Regeringens Side her gennemfører, er en Begrænsning af en Prisstigning, som meget hurtigt vil indtræffe paa Grund af den store Fare, der er ved at tilføre Danmark disse nødvendige Raastoffer. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at dersom Sejladsen lettes, dersom det ikke bliver værre, end det er i Øjeblikket, tror jeg endda, jeg tør sige, det slet ikke er udelukket, at vi kan faa Korn billigere ind end til de Priser, man her regner med. Men det er der ingen, der tør garantere, og derfor har jeg ikke turdet tage Ansvaret for at lade være med at beslag-

lægge det danske Brødkorn og fastsætte Priser for det, som er forsvarlige for dem, som skal aflevere, og for dem, der skal betale. Jeg tror, som sagt, det meget let kan udvikle sig derhen, at man kan købe billigere udefra, og saa vil man opnaa det store og vigtige, at man kan frigive Aflevering i stort Omfang, og Priserne kan saa nedsættes. Det er en given Ting, at man kan indføre billigere udefra, saa kan, naar vi har Haand i Hanke med Indkøbet i Fremtiden, Priserne sættes ned. Derimod kan man ikke gaa over Maksimalpriserne. Man har naturligvis Lov til at indkøbe Korn udefra til højere Priser, men der er Forpligtelse til at aflevere det til de Priser, der bliver fastsat her, og sælge Brødet til den samme Rugbrødspris, som vi har i Øjeblikket, og til en Pris af 2 Øre mere paa Franskbrød, end det nu koster. Hvis Møllerne og Bagerne kan indføre dyrere udefra, men alligevel holde Priserne, er der naturligvis ingen, der har noget imod det. Jeg tror ikke paa det, men kan det lade sig gøre, har jeg selvfølgelig ikke noget imod det. Jeg kunde tænke mig en Ordning, hvorved man indførte en Indkøbscentral; det er foreslaaet mig baade for Gødning og Foderstoffer og ogsaa for Brødkorn. Jeg ligger i Forhandlinger om dette Spørgsmaal, og jeg haaber, Sagen kan gaa i Orden. For Brødkornets Vedkommende kan man f. Eks. tænke sig den Udvej, at naar man køber Brødkorn billigere i Udlandet, saa indfører man det og lægger det derved indvundne i en Pulje, saaledes at man ogsaa kan købe, naar det er dyrere, og paa den Maade aflaste den Aflevering, som Landmændene har paataget sig, og som jeg ud fra mit Kendskab til Landmændenes praktiske Forhold erkender er en Byrde, som man helst skal fritage dem for, hvis der er en Mulighed derfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartel: Jeg vil blot til Belysning af det økonomiske Offer, der er Tale om fra Landbrugets Side allerede ved Fastsættelsen af Hvedemaksimalprisen, oplyse, at Prisen cif dansk Havn — de faa tilgængelige, der er — ultimo denne Maaned ligger paa 44½ Dollar pr. 1 000 kg, det vil sige rundt regnet 23 Kr. pr. 100 kg. Enhver vil allerede af dette forstaa, at der er Tale om et meget betydeligt økonomisk Offer fra dansk Landbrugs Side ved den Maksimalprisansættelse, der her sker. Det er derfor med nogen Forbavselse, jeg hører den højtærede Landbrugsminister med stor Omhu markere,